

villig til at medvirke til nu at løse Spørgsmaalet førdigt for al Fremtid med Hensyn til Persontrafikken ved Kjøbenhavn, derved at en Personbanegaard, saaledes som den er foreslaaet af Ministeren, bliver opført paa den nordre Side af Vesterbrogade og paa en faadan Maade, at der er en Udvidelsesmulighed for en endnu større Persontrafik end den, de 12 Perroner, der her ere foreslaaede, kunne optage, nemlig for endnu 10 andre Perronsider og for en tilsvarende Forlængelse af Personbanegaardens Hovedbygning, og jeg tillader mig at tro, at naar man hidtil har kunnet komme igennem med fire eller, om man vil fem Perronsider, vilde det dog være temmelig urimeligt at antage, at man nogen Sinde skulde komme til at behøve mere end 22. Med Hensyn til den Tilhøjelighed, der synes at være fremme hos forstellige ærede Medlemmer og nu ogsaa til min Forbavelse hos den højtærede Indenrigsminister til at holde Spørgsmaalet aabent, ikke at foregribe noget, men foretage nogle Smaaudvidelser paa Kjøbenhavns Banegaard, saa at den kan strække til endnu lidt, saa tror jeg, at det er en forstrækkelig daarlig Økonomi. Jeg tror nemlig ikke, at det kan forsvares — og det tror jeg, at den højtærede Minister vil give mig Ret i — ret længe, og naar jeg siger ret længe, saa mener jeg ikke ret mange Maanedes, at blive ved med at drive den Persontrafik, der nu foregaar til og fra Kjøbenhavn med de Perroner, der nu findes, og jeg kan ikke tænke mig, hvorledes man skulde finde Plads paa en nogenlunde hensigtsmæssig Maade til flere Afgang- eller Ankomstperroner for Persontrafikken end dem, der allerede er, med mindre man kan stille saa godt som al Godstrafikken ud. Det nytter jo ingen Ting, at man ved en eller anden Manipulation kunde faa nogle saa af de flere Hundrede Vogne, der gennemsnitlig daglig komme til og fra Kjøbenhavn, bort, det forslaar ikke noget, ikke mere i hvert Fald, end at der til Nød kan faas tilstrækkelig Plads paa de nu tilstedeværende Læsespor, saaledes at Læsning og Afslæsning kan foregaa nogenlunde regelmæssig. Det er det eneste, jeg kan stønne, at der kan opnaas. Nej, vil man som sagt løse Spørgsmaalet og ikke alene holde det aabent, saa er der efter mit Skøn ingen forstandigere og ingen billigere og ingen simplere Maade at løse det paa end ved det, jeg har foreslaaet, nemlig at lade Persontrafikken blive paa den nuværende Banegaard, samle den i een stor Bygning, svarende til den, her er foreslaaet, men derimod selvfølgelig borttage alle de øvrige Bygninger, der findes paa

Banegaarden, som ikke henhøre til Lokomotivdepot, Maskinværksted, Vognhuse osv. Alle de andre Bygninger, der nu benyttes for Persontrafikken, ville selvfølgelig være overflødige, de kunne borttages. Men gør man det, fremkommer der, som jeg før antydede, nogle ret betydelige og meget værdifulde Arealer, som Persontrafikken slet ikke kan bruge, nemlig for det første det lille firkantede Stykke, som ligger inde i Hjørnet, hvor Gl. Kongevej drejer. Det kan man kun komme til ved et Spor tværs over Gl. Kongevej, og det vil Persontrafikken ikke have nogen Glæde af at beholde. Dernæst er der et andet firkantet Stykke, som nu benyttes meget stærkt til Læsning og Afslæsning af Gods Syd for Filterbassinerne. Heller ikke dette har Persontrafikken nogen Gavn af, det kan meget godt sælges. Jeg siger dette kun for at godtgøre, at den Udvej, jeg har foreslaaet, ikke udelukker, at der meget vel kan komme ret betydelige Midler ind ved Realisationen af den tilovers blevne Grund, naar den nuværende Station er omdannet til Personbanegaard. Den ærede Minister mente forleden Dag, saaledes forstod jeg ham, at det var urigtigt, at jeg sluttede mig til det Standpunkt, som Oberst Hedemann havde indtaget i Kommissionen. Det kan jeg ikke tro, er den ærede Ministers Mening. (Ufbrudelse af Indenrigsministeren [Zingersleb].) Ja, saa har jeg maaske misforstaaet den ærede Minister, jeg har ikke læst hans Udtalelser, jeg kan nemlig ikke tro, at det kan være hans Mening, at den Afstuelse, som Oberst Hedemann som Kommissionsmedlem har foresøgt (Berntsen: Ministeren sagde, at han kendte det godt fra Oberst Hedemann). Ja, saa skal jeg frasælbe den Side af Sagen. Naar nu den højtærede Minister i Dag siger, at det er ikke noget Hul osv., saa skal jeg indrømme, at det er jo en Talemaade, som man kan benytte eller ikke benytte ganske efter Behag; men sikkert er det jo dog, at naar man vil til eller fra Perronen paa Regeringsforslagens Personbanegaard, skal man 14 eller 16 Fod ned under Jordens Overflade, det er givet; om man vil kalde det et Hul eller ikke et Hul, skal jeg ikke tvistes med den højtærede Minister om. Og hvad angaar den Stigning af 1: 400, som jeg tror, jeg har Lov til at omtale, da den staar angivet i den omdelte Betæntning, og som jeg endnu tror er til Stede — jeg tror, at den ærede Minister har forstaaet sine egne Teknikere fejl — thi denne Stigning kan ikke bortstafes, det er en Umulighed; den kan gøres fladere, men bortstafes kan den ikke, det vil den højtærede Minister give mig Ret i, fordi